"אז נדברו"

היכונו: לקראת ימי השובבי"ם הממשמשים ובאים, ניתן שוב לרכוש את ספר ההדרכה: **"וימאן"!**
העוסק בתעצומות השליטה והחוסן הפנימי הנדרשים ל'בן ישיבה' בדורנו הרדוד והנסחף, ו'דע מה שתשיב' בכל הנוגע לעניינים אלו, ספר זה בא בין הייתר כמנת דחף והצדעה ל'גיבור הכח' של דורנו שנאבק ללא ליאות להוביל מנהיגות מול יצרו, (מוביל ולא מובל) ואין צורך לומר שנדרש לזה הרבה כח והמון תחזוקה שוטפת ויומיומית של תעצומות נפש!!!

ניתן להשיג בפלא':

0548446691 0527683095

כמו כן ניתן להשיג אצל הנציגים בישיבות, ובמוקדי המכירה של גיליון זה (גם בארה"ב נותרה כמות מצומצמת, במוקדי המכירה המפורטים)

שימו לב: ניתן להשיג את הספר גם בכריכה רכה וגם בכריכה קשה, לשמחתנו הצלחנו להשיג הנחה ופרסום לכל הרוכשים בכמויות מרוכזות...

ואם ביום שמוע אישה הניא אותה והפר.

בהשגחה פרטית מיוחדת בדיוק מאז שהתחילו פרק נערה המאורסה בדף היומי... בדיוק אז זיכה אותנו ה' והתחילו לבטל את כל הגזירות הפוגעניות שאיימו עלינו שנה שעברה... פרק נערה המאורסה עוסק באותה אישה שנודרת על ימין ועל שמאל והתורה מעניקה סמכות לבעלה או לאבא שלה להפר!! ולהניא את נדרה!!! "ואם ביום שמוע אישה **יניא** אותה **והפר**... ועל זה אומר המלבי"ם: שעל אותו משקל אנחנו אומרים מידי יום בפסוקי דזמרה: "ה' **הפיר** עצת גוים **הניא** מחשבות עמים!! אז אכן בדיוק בשבוע שאנחנו פוגשים את אותו בעל **שהפר והניא** את נדרי אשתו... הרי באותם ימים הושפע שפע של טהרה וה' זיכה אותנו **להפר** עצת גוים **ולהניא** מחשבות עמים... תכל'ס... **הפר!!! והניא!! מה ההבדל ביניהם??**

אז בימים אלו שאנחנו לומדים את הסוגיות האלו בדף היומי... הפרה זה מכאן ואילך!! נכון אומר הבעל... נכון שנדרת ואסרת על עצמך... אבל יש לי סמכות לקבוע שמכאן ואילך זה מתבטל... לעומת זאת הניא זה **ביטול!!** ביטול זו הפקעה.. הנערה נדרה לא לאכול ארוחת בוקר... ואבא שלה מגיע ומכריח אותה בכח לאכול... הוא מבטל ומפקיע את הנדר שלה ומכריז: לא אמרת כלום... לא את המחליטה אלא אני... ואני כופה אותך לעשות מה שאני אומר ולא כמו שאת החלטת...

- - -

עכ"פ בימים אלו אנחנו אוחזים בשלב של הפרה!!! הייתה גזירה שאיימה לפרוץ חומות מגדלנו וכעת היא הופרה!! ה' הפיר!!! ה' הושיע אותנו והפר את עצתם...

השאלה היא: אם היה נדרש מאיתנו "הניא" מה היה קורה?? כעת שהכל רגוע והכל הסתדר... כעת זה הזמן לעשות חשבון נפש... מה היה קורה אם הוא אחד אחד היה מפיק את צמאו? האם אנחנו היינו קמים על שני רגלנו האחוריות ומחליטים **להניא!!!** להניא את החלטתו המרושעת... האם היינו בנויים לבטל ולפרוש מהפלאפונים שנפרצו כעת??? זו נקודה למחשבה!!! נקודה לחשבון נפש... ב"ה שה' לא הביאנו לניסיון הזה... אבל להבא... לא יזיק לנו לעשות אימונים האם אנחנו גם יודעים להניא!! או רק לצעוק מרה שיפרו לנו?? נקודה למחשבה...

יענקי יענקי... גש מהר לסוכת המציל... "אבא מחכה לך..."

כשהייתי ילד... בימות הקיץ באחד מימי ששי אבא שלי לקח אותי לים... לחוף הרחצה... ובשלב מסוים הלכתי לי לשחק בחול... ו... ונעלמתי!! נעלמתי לאבא שלי במשך דקות ארוכות!!! ואז!!! לפתע אני שומע את המציל מכריז וקורא בשם שלי: שמואל, אבא שלך מחכה לך בסוכת המציל... הופה!!! מעניין מאוד!!! המציל לא אמר, שמוליק המצטיין אבא מחכה לך... הוא גם לא הכריז אתה ילד מאוד חמוד ולכן אבא מחכה לך... **מוזר!!!** תמיד כשהצטיינתי ואבא שלי נתן לי איזה פרס... תמיד הוא היה כותב הדגשה שאתה מתנהג מאוד יפה ואתה מוותר וקבלת ציון טוב ולכן... לכן הנה מתנה... אבל כאן אבא שלי "משום מה" שכח לציין למה הוא כ"כ מחפש אותי... המציל רק אמר סתם ככה: אבא שלך מחכה לך בסוכת המציל...

אה... מה אתה אומר??? קושיה טובה!!! לא ? ! ?

כנראה... מכורח הקושיה מוכרחים לומר... ש... שכשאבא כעת מאוד דואג לבן שלו שנאבד מול גלי הים שהם לפעמים קצת אכזריים... כשאבא רץ בהיסטריה למציל שיקרא לבן שלו... כאן זה כבר לא כ"כ משנה לאבא אם אתה חמוד או מצטיין... כאן יש מילה אחת ויחידה:

אבא מחכה לך בסוכת המציל!!!! נקודה!!!

אז הנה... במשפטים הספורים האלו מגולם בתמציתיות כל הסוגיה של ימי השובבי"ם הבאים עלינו לטובה... הנושא של ימי השובבי"ם הוא אחד ויחיד: **יענקי שלי האבוד... גש לסוכת המציל... אבא מחכה לך!!!** זה בסדר... גם אם אתה לא מצטיין... גם אם לא התנהגת יפה... **שובו!! שובו בנים שובבים... תשוב אלי...** תבין שאבא מחכה לך... הנער משה קליינרמן שאבד להורים שלו כבר יותר מחצי שנה... (וכולנו מתפללים וחרדים לגורלו) כולם מבינים שאף אחד כעת לא מצפה ממנו שיביא איתו הישגים... גם לא ציונים טובים... הדבר היחיד שאולי עדיין חולמים ומקווים ממנו... **זה אות חיים!!!** אבא מחכה לך בסוכת המציל!! תשוב הביתה...

- - -

בשבועות אלו של שובבי"ם ישנו כרוז שמכריז: בני היקר אבא מחכה לך בסוכת המציל!!! למרבה האבסורד, כיום כמעט כל בחור ישיבה וגם יהודי נשוי, הוא על הרצף הגבולי של נוער בסיכון!! נוער בסיכון כידוע זה ילד שהסיכון שלו מתבטא בעיקר בזה שהוא מרגיש בודד והוא לא יודע שלמישהו איכפת ממנו ומישהו מחכה לו בבית... וילד שככה מרגיש הוא נמצא בסיכון חיים ממשי!!! אתה יודע למה? כי אני ואתה... לא מעיזים להתיישב על חלון בקומה שלישית ללא סורגים ולנדנד את הרגלים ככה באויר... נכון?? אפילו שעל פניו, יכול להיות שזה נשמע נחמד... אבל משום מה, יש לנו איזושהי רתיעה מזה!! מהי הרתיעה?? שזה גבוה...?? נו... **ואז מה...** ואז ח"ו אפשר ליפול... **נו... ואז מה...**?? ואז רח"ל אפשר למות... **נו... ואז מה??** אז מקסימום מתים?? אוו... ה' ישמור... יש לי אבא ואמא... אתה יודע איך הם יצטערו... איך אפשר לעשות להם את זה!!!! אוהו!!! כאן נגעת בנקודה!!!! זו נקודת הרתיעה שלנו מלסכן לעצמנו את החיים!!! כן כן... תתפלא לשמוע: הרתיעה שלנו מלעשות דברים מסוכנים יושבת בסופו של דבר על מישהו מסוים שיבכה עלינו!! מישהו שאני אהיה חסר לו!!! ואני לא יכול לעשות לו את זה!!! וזה מה **שאין** לילד אבוד... ילד שאין לו משפחה נורמלית... שהוא לא יודע שיש מישהו שמחכה לו ואוהב אותו.. ילד כזה מסוגל בלי לשים לב לעשות דברים מסוכנים מאוד. **כי אין לו בשביל מי!!!!** אין לו את הרתיעה הטבעית שאוו... איך אני יכול לעשות לו את זה... אז זהו שהיום!! גם מי שב"ה גדל במשפחה טובה ועוטפת... אבל ביומס לעבודת ה'... כאן אנחנו על הגבול של נוער בסיכון... כשמגיע סיכון רוחני!!!! כשתהום רוחנית פעורה מול בחור ישיבה... בשביל לא ליפול הוא צריך לדעת שמישהו פה יבכה עלי... מישהו פה לא יוותר עלי...

והשאלה היא: האם אנחנו יודעים את זה??

אנחנו יודעים שה' יודע לכעוס מאוד... אנחנו יודעים שה' מעניש... כל בחור שיוצא לי לדבר איתו בנושא התמודדויות רוחניות.. הוא תמיד ידע לספר לי שזה חטא שאין לו כפרה (ואגב: בשבועות הבאים אי"ה נפתח את הנושא הזה אחת ולתמיד...) הוא תמיד יודע לספר עד כמה הקב"ה מתרתח עליו... אבל!!! הלו... האם אתה יודע שיש עוד משהו?? האם אתה יודע שברגע שאתה נופל ונאבד לו... אבא שבשמים יבכה!!! וגם אם אתה בעצמך תהיה אדיש ולא תבכה... אתה מצודד תמשיך לנבור שם ברשת ותשחק בחול... אבל אבא שבשמים יעמוד ויבכה: איפה הבן שלי... המו מעי לו... אני מחכה לו בסוכת המציל... **האם את הפרט הזה אתה יודע??** וכיוון שלא!!! היות ויש לנו נטיה לשכוח מהפרט הזה... אז כולנו על גבול הנוער בסיכון ביומס לרוחניות... כן... אני פונה אליך בחור יקר... אתה שכ"כ רוצה לצאת "מזה.." וכ"כ רוצה לא ליפול ואתה פשוט לא מצליח... תדע לך שעיקר הקושי להתמודד ולהתגבר נובע בין היותר מזה שאין לך מספיק בשביל מי!!!! אתה לא מספיק קולט כמה ההתגברות הנקודתית שלך יקרה לה'... כמה חשוב לו שתשוב אליו גם אם מחר אתה שוב נופל... שתבין שכואב לו שנמאס לך לחתור שוב ולחזור אליו... תבין שגם כשה' מאיים עליך בעונש... זה רק בגלל שהוא נחוש ולא מוכן לוותר עליך!!! ברגע שתקלוט שיש פה מישהו שבוכה עליך... ואתה תהיה חסר לו... כשתקלוט את זה, אתה פתאום שיש לך כבר יותר כח להתגבר!! כי יש לך בשביל מי...

- - - -

ההמשך בעמוד 2 בגיליון זה...

בסיעתא דשמיא

פרשת שמות פ"ג

גליון מס' 588

לסדר "חכלילי עיניים מיין ולבן שיניים מחלב..."

הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת שבת:

16.20

שקיעה!!!

ספק סקילה:

17.00

צאת השבת

אשם תלוי!!!

17.36

ר"ת: 18.14

סוף זמן ק"ש

בשבוע הבעל"ט וארא

מג"א: 8.26

גר"א: 9.11

מעוות לא יוכל לתקון

ברכת מזל טוב חמה ולבבית לידידנו החשוב הרה"ג ר' אורי שרגל הי"ו שמתמסר רבות לטובות גיליון זה, וכעת בשכונת אחיסמך ת"ו. לרגל השמחה השרויה במעונו, בהולדת בנו שיח', יתן ה' שיזכו הוריו לרוות ממנו נחת רוח דקדושה, ויגדלוהו לתורה ולחופה ומעש"ט מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, מזל טוב.

מוקדי 'אז נדברו' בארה"ב:

מונסי: 'מרכז הספרים' ובביהכ"נ הגדול של ויזניץ

ויליאמסבורג: בית הספר

בורו פארק: אייכלערס, ברמן.

ליקווד: יודאיקה סקווירא

להזמנות מרוכזות ניתן להתקשר להפצה בארה"ב: 7188718652

להשיג גיליון זה

יש להתקשר לפלאפון:

0548446691

לקבלת העלון בדוא"ל:

A8447168@GMAIL.COM

ניתן לקבל גיליונות יחידים בב"ב רח' חזו"א 34 פינת דסלר משפ' דרייפוס

כמו כן בק. הרצוג רחוב הרב גניחובסקי 26 ק"א.

ניתן להשיג גליונות בודדים: במודיעין עילית, רחוב קצוה"ח 14 כמו כן ניתן להשיג בחנות 'פיצוחי בראשית' (סניף ברנפלד בלבד)

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק: חשבון 747815 בנק פאג"י סניף 182 - ע"ש: "שב שמעתא" (ע"ר)

מוכר להחזר מס (סעיף 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

(המשך-) אבא מחכה לך בסוכת המציל...

תבין: יש כאלו שחושבים שאם ה' נורא נורא מעניש... יש בזה מספיק גורם הרתעה שלא ליפול!!! וזה לא נכון... **וההראיה שזה לא נכון:** כי כידוע: רוב הנוער בסיכון שלא מטופלים... יום אחד הם מגיעים לפשע ומשם הם מסיימים בכלא... והם יודעים טוב מאוד שמי שעושה שטויות המשטרה בעקבותיו ויום אחד זה הולך להיות לא נעים... ובכל זאת זה לא מרתיע אותם... זה לא מספיק סיבה בשבילם... **אתה יודע למה??** כי בשביל להרתיע בן אדם... תזהר... אתה תשב בכלא!! בשביל שהכלא ישמש לו כאיום... בשביל זה הוא צריך להשתכנע שברגע שהדלת תסגר מאחוריו יהיה מישהו שישאר בחוץ ויתגעגע אליו והוא יחסר לו... יהיה מישהו שיעמוד מבחוץ ולא יסתדר בלעדיו... וזה!!! זו הנקודה העיקרית שמרתיעה אנשים מעונש כלא... מי שיודע שאף אחד לא יחכה לו מחוץ לחומות הכלא... לא מרתיע אותו להיכנס בפנים... בלאו הכי אין לו בשביל מי להתגעגע... (עיין פרק ואלו מגלחין, היוצא מבית האסורים)

אז הנה!!! זה הנושא של ימי השובבי"ם בפרשות אלו... וכו'... ההלו... אבא שבשמים מחכה לך!!! אתה בן שלו ואתה יקר לו ואל תעשה לו את זה... אם אתה נאבד לאבא שבשמים אתה תהיה חסר לו והוא לא יוותר עליך... זה הנושא של פרשיות אלו של שובבי"ם...

כעת השאלה המתבקשת מאליה: איפה?? איפה רואים את הנושא הזה בפרשיות אלו?? מה זה קשור לפרשות אלו מעבר לר"ת שובבי"ם?? **הענין פשוט מאוד:** בפרשת שמות אנחנו פוגשים את כלל ישראל בשלב הכי נחות ונמוך שלהם... הם שוקעים במ"ט שערי טומאה... הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז... אין להם שום זכות קיום... ובכל זאת יש משהו אחד שהפרשה שלנו מתמקדת בו כל הזמן!!! שפרה ופועה!! ותחיין את הילדים... ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו... וירב העם ויעצמו מאוד.. הפרשה שלנו מדברת כל הזמן על **התינוק היהודי!!!** על היהודי בשלב הבסיסי והמינימלי שלו שהוא עדיין לא עושה כלום... ראית פעם תינוק בן שבוע?? פספוס!!! כלום!! הוא לא קורא ק"ש לא מג"א ולא גר"א... הוא לא שומר שבת ולא כשרות... לא מגיע לסדר א'... לא ב-9.00 וגם לא בשעה 11.00... כלום!!! תינוק!!! מה כבר יכול להיות... ופרעה באמת רוצה לזרוק את התינוקות האלו ליאור... כי... כי למה לא... סו"ס וישרצו... הם כמו שרצים קטנים ש-רצים מהר... ואז הקב"ה פונה אליו ואומר לו: כה אמר ה': בני בכורי ישראל!!! מי?? מי בני בכורי ישראל?? **התינוק הזה!!!** התינוק הזה שזרקת ליאור... היהודי הזה ששקוע במ"ט שערי טומאה... זה אותו יהודי נמוך ושפל שכשמגיעים לים סוף המלאכים לא מצליחים להבין באיזה זכות יש לו להינצל כעת יותר מהמצרי... **עליו אנחנו מדברים!!!** והקב"ה מצביע עליו ומכריז: **זה הבן שלי!!! אני מחכה לו בסוכת המציל...** אני מתגעגע אליו ואבוי ואבוי למי שיגע בו לרעה... כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף...

הילד שלי הזה הוא לא מצטיין... הוא לא ילד טוב... הוא עובד עבודה זרה ועליו נאמר: "ותשליכי על פני השדה **בגועל נפשך**"!! בקיצור: זה אתה... שהתקשרת אלי וסיפרת לי איזה מעידות רוחניות יש לך... ואתה מרגיש גועל נפש... כן!!! אתה צודק!! יחזקאל הנביא אכן מאשר!!! כלל ישראל במצרים הגיעו למצב של גועל נפש!!! (ששאר בינינו... אתה יודע מה זה גועל נפש... ואתה גם מבין באיזה רמות גועל נפש מדובר) ושם!!! שם הקב"ה הופיע ואומר: ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמייך...

אני רואה את קול הבכי של התינוק שלי מושלך בתוך כל הבוץ והגועל נפש של המעידות הרוחניות שלו... אבל הוא מתבוסס בדם מילה... אני רואה את התשוקה העזה שבוערת בדם היהודי שלו להתקדש ולהתנקות ולשוב לאבא... וזה הבן שלי!!! והוא יקר לי כבבת עיני ואני כעת אוציא אותו ממצרים... אני אנקה אותו באהבה ואחתל אותו כמו תינוק מלוכלך ואהוב... ואני אעשה לו אותות ומופתים... לא בגלל שהוא הביא ציון טוב מהחידר... אלא בגלל שהוא הבן שלי!!!!

זה!!! זה הנושא של הפרשיות הבאות עלינו לטובה...

תבין: בחומש ויקרא במדבר דברים... יש לנו כבר עסק עם דור דעה... יש פה כבר עם מי לדבר... אבל כעת!! בפרשיות האלו של שובבי"ם... יש לנו עסק עם יהודי שאין לו שום זכות משלו... כל הסיפור מתחיל ונגמר בזה שאתה הבן שלי!!! ולכן אני מחכה לך בסוכת המציל...

ולכן לדורות!! הפרשות האלו... זה הזמן שמסוגל להציף את הנקודה הפנימית הזו ולעורר רחמים על הבן שבי!!! על הדי אן אי שלי שאני בן שלך אבא שבשמים... אז אנא... משכני אחריך נרוצה... ובעיקר להזכיר לעצמי שמה שיהיה ומה שלא יהיה... אבא מחכה לי בסוכת המציל... להפסיק להיות נוער בסיכון!! להבין שאם אני חלילה נופל... אני חסר לה'!! אבא מחכה לי... הוא בוכה עלי... ובשבילו אני אתאמץ!!!

מישהו שאל אותי: מה ההבדל בין התשובה של חודש אלול לתשובה של שובבי"ם... סו"ס אני ליטאי... ואצלנו נוהגים לחזור בתשובה בעיקר באלול... אז למה צריך אחרי שלושה חודשים שוב פעם סבב של שובבי"ם?? **מה התשובה??** בחודש אלול צריך לחזור בתשובה כי נו נו... הבוס מגיע ורוצה לראות תוצרת... הבוס מגיע ומסמן מי מקבל קידום בעבודה ומי מפוטר... אז בבקשה... מהר להדביק קצב... **אבל בשובבי"ם זו סוגיה אחרת לגמרי!!!** בשובבים אנחנו מדברים על השלב שעדיין הבוס לא בטוח שהסתדרנו... קשה להיות אופטימי שהבוס יהיה שבע רצון מכזה פקיד עצלן ואולמני כמוני... אבל בשובבים מתגלה אור חדש!! שהבוס הוא אבא!!! ונכון שלא תפקדת ועשיתי לך נו נו נו... ולכן נבהלת וברחת... נעלמת... ההלו... אל תשכח שאני גם אבא... ואבא מחכה לך בסוכת המציל... אל תברח לי... זה מה שמתנוצץ ומאיר מפרשיות אלו ואילך!!!

רגע... ומה היה **עד עכשיו??** אז ככה: עד עכשיו היה **חומש בראשית!!!** חומש בראשית ממקד את עיקר הזרקורים לכיוון **יוסף הצדיק!!!** התורה רוצה שנלמוד בניסיונות ולא ליפול כמו יוסף... התורה מראה לנו כמה כדאי לעמוד בניסיונות!! התורה מראה לנו איך שיוסף זכה להגיע לשיא הפסגה רק בגלל שהוא לא נכשל.. יש את המדרש המפורסם שעורך את ההשוואה המקבילה: צוואר שלא הרכין לעבירה, הרי וישם רביד הזהב על צווארו, ידיו שלא משמשו בעבירה ויסר המלך את טבעתו ויתנה על יד יוסף וכו' וכו'... התורה רוצה שיוסף ישמש לנו כמגדלור שדמות אביו תתגלה גם לנו בחלון ותזהיר אותנו: נו נו... לא ליפול! לא להיכשל!! אתה משחק באש!!! אם אתה נכשל... אתה נמחק! זה המאפיין של חומש בראשית... ואז חומש בראשית מסתיים עם המילים **"וימת יוסף"** וגם חומש שמות מתחיל עם הפסוק **"וימת יוסף..."** ואז ויקם מלך חדש על מצרים **אשר לא ידע את יוסף...** שים לב: יש כאן דגש שגלות מצרים מתבטאת בשקיעת שמשו ותקפו של יוסף!!! יוסף כביכול נעלם ונאלם... **נו... ומי יציל את המצב??** אם דמותו של יוסף נדחקה כעת לפינה... אז מי כעת ישמור על כלל ישראל בתקופה הכי קשה של הגלות???

אוהו... כאן יהודה!!! כאן מתחילה כהונתו של יהודה... יהודה נכנס לתמונה... יהודה מייצג את נקודת היהודי באשר הוא... במה?? בזה שהוא בן!!! בן של ה'!! ליהודה יש ניסיון אישי מר... יש לו שני ילדים שחטאו ונכשלו בחטא של ער ואונן... והם נענשים ומתים... ו... ובסוף הם חוזרים!! שבים לאבא שבשמים בסוד היבום ובסוף הם גם נמנים כחלק בלתי נפרד מהמנין של השבעים נפש... יהודה מלמד אותנו שיהודי זה בן של ה' בכל מצב!!! גם במצב של חטא... גם במצב של נפילה... בסופו של דבר אבא לא יוותר עליך... אתה יקר מידי בשבילו.. אתה עוד תעשה נחת!!!! האם זה ילך בקלות או שזה יהיה כואב?? זה כבר אתה תחליט... עד כמה תתנגד... כמה תנסה שוב ושוב לברוח ולא לשוב הביתה... אבל מה שבטוח: אבא מחכה לך בסוכת המציל!! הוא אוהב אותך ולא מוכן לוותר עליך... אם תתעקש כל פעם לחמוק ממנו שוב... אז הוא יאלץ להחזיר אותך בדרכים כואבות... אבל זה רק בגלל שהוא לא מוותר עליך!! אתה עוד תחזור הביתה ותשב על הברכיים של אבא...

יוסף כביכול לא שייך לגישה הזו!!! יוסף מייצג את הרעיה של ה'... שאם ח"ו היא בגדה ויצאה מביתו והלכה והייתה לאיש אחר... מכאן ואילך הוא מגרש אותה לאלתר וזה אל חזור!! לא יוכל בעלה הראשון לשוב לקחתה אחרי אשר הוטמאה... וזה מה שיעקב אבינו מתגלה ליוסף בחלון ומזהיר אותו: אוי ואבוי... אם אתה חלילה נכשל... הרי אתה נמחק מבין כתפי האפוד... אויס!!! אל חזור!! זה יוסף!!

אבל יהודה מייצג את החלק השני!!! את הסוד הכמוס!! שסו"ס יהודי זה בני בכורי ישראל... יהודה הוא זה שיעקב שולח אותו למצרים "להורות לפניו גושנה..." יהודה הוא זה שלוחש ומגלה לכל יהודי ולכל אמא יהודיה מה כוחו של מינימום יהודי!!! יהודה לא נבהל לראות ילדים יהודים שנולדים לבהלה ומושלכים ביאור ונעלמים... גם כשאותם ילדים שנולדים תחת התפוח והמצריים מנסים להרוג אותם ואותם ילדים נעלמים ונבלעים בקרקע... יהודה מרגיע... יהודה יודע שבן של ה' אף פעם לא נעלם... חכו חכו... הם עוד יופיעו!!! ויציצו מעיר כעשב השדה... כשיהודה רואה צעיר יהודי נושר ויורד מהדרך ומתגלגל ברחובות.. יהודה אף פעם לא מתייאש ממנו... כי סו"ס הוא בן של ה'!! ה' לא יוותר עליו... יום יבא והשיב לב בנים על אבות והוא יצביע על שפת הים: זה קלי ואנוהו כאותם ילדים שנעלמו במצרים בתהום הנשיה ופתאום הופיעו עדרים עדרים... יהודה מעמיד אותנו בפני עובדה!!! אתה בן של ה'!! או שזה יגיע בטוב או שזה יגיע לא בטוב... אבל אתה תהיה כאן!!!

אגב: יש לי חידה: הפסוק המקורי של "שובו בנים שובבים ארפה משובותיכם", באיזה הקשר הוא נאמר?? מי אמר למי??

הסיפור הוא: ששבט אפרים חוטא ומגדיש את הסאה... (אפרים הוא כינוי לכללות עשרת השבטים) ואז הקב"ה מגרש אותו לצמיתות... ה' משליך את עשרת השבטים מעל פניו... ואז!!! ואז לפתע ה' שולח את ירמיהו הנביא אליו והוא לוחש לו באוזן... לא תאמין אפריימקה... שמעתי את אבא שבשמים יושב ובוכה "הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מידי דברי בו זכור אזכרנו עוד, על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאום ה'..." אפרים שומע ולא מאמין!!! מה?? אתה בטוח?? אתה בטוח שה' בכלל חושב עלי?? מצטער... אתה טועה!!! אתה יודע איך ה' כועס עלי... אתה יודע איך בגדתי בו... אתה יודע איך ה' מאס בי...

וירמיהו עונה לאפרים!! נכון... אתה צודק... הכל נכון ביחס למערכת היחסים של נישואין בין קוב"ה וכנסת ישראל... זה התפרק!! עזובה כלה... הכלה לא עמדה בציפיות ובעלה גירש אותה... ובתור כלה ה' גירש אותך וזה כבר אל חזור... אבל אני כעת מדבר על משהו אחר... אני מגיע ממלכות יהודה... אני מדבר על <u>הבן!!!!!</u> הבן יקיר לי אפרים... אני מדבר על הילד שעשועים שבך!! ראית פעם אבא שהילד שלו נאבד בחוף רחצה והוא לא צועק: אבא מחכה לך בסוכת המציל...?!?

זה כבר יהודה!! יהודי מכיר את הצעיר הקלאסי של דורנו שנכשל ושוב מתחזק ושוב... ושבע יפול צדיק וקם... ויהודה לא נבהל מהמעידות!! יהודה לא נבהל מרגע של נפילה... יש משהו אחר שמבהיל את יהודה... תנחש מה? הרגע שאחרי!!! הרגע של הבריחה... איכה... איפה אתה... נכון... אכלת מעץ הדעת... אבל למה אתה בורח... תשוב אלי!!!! גם אם קרה מעידה... תחזור!!! תצטער.. תבכה... תכאב!! מותר שיכאב... כי זה כואב... סו"ס מאוד לא רציתי ליפול... אבל מיד לחזור!!! לא לברוח... אם הצלחת להחזיק מעמד חודש ימים ונפלת... זה מאוד מאכזב... זה כואב... זה מתסכל... אבל כעת תסתער על החודש הבא... מי אמר שה' מצפה ממך לנצחונות הרמטיים... ניצחת חודש... כעת תנצח עוד חודש... זה יהודה!! העיר באר שבע שייכת ליהודה!! שם ממוקם התחתית של הסולם של יעקב אבינו שמוצב ארצה... אי שם בתחתיות ארץ... ובדיוק שם באר שבע!!! שבע יפול צדיק וקם!! כן... ה' רוצה אותך מטפס מטפס ולפתע טראח... נופל עד התחתית של הסולם שממוקם בבאר שבע... וקדימה שבע!!! שבע יפול צדיק וקם... תתנער ושוב תחזור לאבא...

זו העבודה של ימי השובבי"ם!! ללמוד לעשות שטיגן בתשובה!!!

אנחנו בדרך כלל לא עושים שטיגן בתשובה... אצלנו תשובה זה משהו עונתי!! שייך לחודש אלול... לעשרת ימי תשובה... אבל לא!! יהודה מלמד אותנו שההלו... אתה בן!! ולא סתם בן אלא שובב... וילד שובב צריך שהחזרה בתשובה תהיה אצלו בהישג יד... לא משהו שצריך להוריד מהבוידעם... אל תשכח... אבא מחכה לך בסוכת המציל...

ושוב פעם באותו נושא...

בשבוע שעבר נכתב כאן הערה הלכתית ממוקדת אודות המחדל והחוסר ידיעה במקום המדויק של הנחת תפילין של ראש... והגיעו הרבה תגובות... ואני בעצמי עיינתי שוב ושוב... ותשמע... זה לא צחוק!!! כל האחרונים ללא יוצא מן הכלל מזהירים בנושא הזה בתקיפות שאינה משתמעת לשני פנים!!! עד כדי כך שרוב האחרונים ממליצים שאדרבה... עדיף להקטין את הקשר יותר ויותר... שמקסימום הוא יהיה יותר מידי קטן... ואז גם אם התפילין יהיו יותר מידי למעלה בגובה הראש... נו... זה עוד בסדר לפי חלק מהראשונים... אבל אם טיפ טיפה מהתפילין נמצאים על המצח לכו"ע לא יוצא ידי חובה...

בקיצור: מה עושים?? אני רוצה לצאת מהנושא הזה עם ידיעה שהנושא הזה הוסדר!!! שהלכת למישהו שיקטין לך את הקשר... עשית את זה כבר או לא?? לא עשית??

טוב... אז אין ברירה... נדבר על זה עוד פעם... עד שתבין!!!

בקיצור: בא נחליט שבתקופה הקרובה מידי פעם אני אעשה שוב תזכורת לכל מי שעדיין לא סידר את התפילין... כי חבל לי עליך... אתה כ"כ נהנה מהתיאור ש"נשמתן נשרפת וגופם כלה ורוח מפזרת תחת כפות רגלי הצדיקים" שזה נכתב על מי שלא מניח תפילין במקומם?? ועל מה אנחנו מדברים... על משהו ממש טכני?? אז מידי פעם אני אעשה תזכורת... ולקראת פורים שיש את הענין של "ויקר" אלו תפילין שוב נעשה תזכורת... ואם גם אח"כ לא תבין ענין... המ"ב בסי' ל"ו כבר לא יוכל לבא אלי בטענות למה הפסקתי להוכיח בנושא הזה...

אגב: שאלה לי אליך: הרי איך שאני מכיר אותך... אין לך כסף מיותר... והרי תפילין עולים המון כסף... בשביל מה אתה צריך תפילין?? תמכור את התפילין שלך... ותניח תפילין של מישהו אחר... חסר אנשים שמתפללים מוקדם ושמים את התפילין שלהם בתא... תעשה איתם הסכם שאתה מניח את התפילין שלהם ותחסוך עשרות אלפי שקלים לך ולתפילין שלא תצטרך לקנות לילדים שלך...?? אה...? למה לכ-כ-כולם יש תפילין?? אתה יודע למה??? כי... כי לתפילין יש מידה!! יש קשר תפילין!! ואם התפילין של השני גדולות עליך... לא יצאת ידי חובה!! ולכן המ"ב מאוד לא ממליץ להניח תפילין של מישהו אחר...

אבל אם אתה בלאו הכי מניח את התפילין על המצח... אז חבל עליך... אם כבר... אז תלך לגדולי ישראל... תבקש מהם להניח את התפילין שלהם... אה?? למה אף פעם לא ביקשת מהרבי שלך שאתה רוצה לזכות להניח את התפילין הקדושות שלו?? כי הם לא במידה שלך... אבל אם התפילין שלך בעצמך לא במידה שלך... אז לא הייתי מוותר... אני במקומך הייתי עומד כל יום ומבקש להניח את התפילין של ר' חיים קנייבסקי...

בקיצור: יש פה מידע נקודתי שחייב להיכנס למודעות שלנו!!!! "אנחנו שוקלים" להפיל את זה על הסופרים... כבר בלאו הכי כולם מגיעים אליכם לקנות תפילין... אז תסבירו להם את זה.. ואני מצידי אעשה את שלי... ואתה הקורא תעביר את המסר הזה הלאה... וקדימה!! סיימנו עם זה... זה לא איזה פגעי טכנולוגיה שיש פה איזה יצה"ר שהוא אף פעם לא שוקט... פה בסה"כ צריך להבין ענין!!! ואני אופטימי שהציבור לא מפגר... אז בא נסכם: שהנושא הוסדר כאן ועכשיו!! כבר בשבוע זה!!!! ברור??

הלכה (בקרוב ממש) למעשה

פרק א': הַעַם הארץ שהתארח אצלנו בבית... וההפסקת אש שהופרה...

ברוך ה'... השבוע ירדו גשמי רצון ברכה ונדבה והמקווה לאט לאט מתחיל להתמלא... כן... השנה התקבלה החלטה בעיר הכהנים כבול... שהולכים בחורף הזה לבנות מקווה ענק... לא לטבילה של בני אדם... גם לא לטבילה של כלים... אלא הפעם מדובר במקווה מיוחד לטבילת רהיטים וציוד כבד!!!

כן... תתפלא לשמוע... לפעמים יש גם רהיטים כבדים שנטמאים... ולהטביל אותם זה מערכת שינוע והובלה לכל דבר!!! תחשוב שמדובר במיטה כבדה מעץ מלא או בספה אמריקאית... אז אמנם ארון בגדים וארון ספרים בדרך כלל לא מקבל טומאה בגלל שזה כלי עץ העשוי לנחת... אבל מיטות ושולחנות וכסאות שמיועדות למשכב ומושב אין תכמות... זה מקבל טומאה!! ו... וכשמדובר ברהיטים שווים זה ציוד כבד... וכאן צריך מערך לוגיסטי לכל דבר!!! צריך להכשיר מקווה מיוחד שיש בו את התנאים המתאימים... גם מקווה גדול... גם שיש בו ליין מיוחד שניתן לדרדר עליו את הציוד לעומק הבור ואח"כ להעלות אותו... בקיצור: סיפור רציני!!! ולכן המקווה החדש הוא בשורה מאוד מרנינה כאן בעירנו... ועיני כולם נשואות לגשמים... וצריך הרבה...

האמת היא שהורתו ולידתו של המקווה הזה... הכל התחיל מערב אחד שגרתי שאבא סיים תפילת מעריב בבית הכנסת וכולם כבר יצאו מביהכנ"ס... ולפתע אבא רואה יהודי שיושב בצד... אבא ניגש אליו: שלום עליכם... מי אתה?? אותו יהודי חייך וענה בנימוס אבל לא הושיט יד לאבא!!! אבא שאל אותו: איפה אתה ישן?? הוא ענה לו: כאן... על הרצפה.... אבא לא הבין... מה... אין לך איפה לישון?? אותו יהודי חייך במבוכה ואמר: אני אהיה איתך כנה!!! אני עם הארץ!!! אני מתגורר באחד הישובים הסמוכים שידוע שכל התושבים שם עמי הארץ ואינם בני תורה.. ואני בדרך לשם ונעצרתי כאן 'כי בא השמש...' ובבוקר אני אמשיך.. ותבל'ס... אני יודע שאתם כאן כהנים!! וכולכם חברים שאוכלים חולין בטהרה... ואילו אני בשבילכם נחשב לצבע!!! כי חכמים תקנו שעם הארץ מטמא כזב... ולכן אני לא רוצה לעשות לכם את העוול הזה... וזו הסיבה שלא הושטתי לך יד כי לא רציתי לטמאות אותך ואת הבגדים שלך גם יחד... ולכן גם כאן בבית הכנסת אני משתדל להיזהר שלא לשבת על הספסל... כי ברגע שאני אשב עליו רגע אחד... מכאן ואילך כל מי שישב עליו יהיה ראשון לטומאה... (המשכב ומושב של זב זו אחת הטומאות הכי חמורות!!! כי ברגע שהזב יושב עליו, המשכב עצמו נהיה אב הטומאה כמו הזב בעצמו... ומי שאח"כ יושב על המשכב נהיה ראשון) לכן החלטתי לשבת ולשכב רק על הגיזי צמר שמונחים כאן על הרצפה ששמתי לב שהם לא מנופצים.. כך שהם לא מקבלים טומאה... (כנראה שזה הכסא היהודי שמוכן מראש עבור הזב הפוטנציאלי... שאם יגיע לבית הכנסת, שיהיה לו על מה לשבת בלי לעשות נזקים)

אבא התפעל מאוד מהרגישות של אותו עם הארץ אלמוני... ואבא החליט שהוא לא מסכים שהוא ישאר ככה בבית הכנסת... אבא ביקש ממנו: עמוס!!! בא אלי הביתה... אני מבקש ממך לבא לישון אצלנו בבית... אבל עמוס בשלו!! בשום אופן לא!!! אני לא רוצה לעשות לכם את זה! שתבינו: אני דווקא בשמחה מתארח אצל אנשים... אני נאלץ מידי פעם לקבל טובות מאנשים... אבל כאן?!?

כאן אני יודע מה המשמעות... אני מודע לכך שברגע שאתה נותן לי לישון בלילה אצלך בבית... למחרת אתה צריך להזמין חברת הובלות ב-3000 שקל... להטביל את המיטות... חוץ מכל מקום שהיד שלי מגעת אתה צריך להטביל... וזה כבר נזק משמעותי!! זה הרבה מעבר להכנסת אורחים... זו כבר הרפתקאה!!!

אבל אבא לא הסכים!!! והם ממש רבו... עד!! עד שהם הגיעו לפשרה... אבא לפתע נזכר.. תקשיב עמוס... לפני שלושה חודשים בערך היה לנו סיפור ממש דומה... מיד אחרי סוכות... בתחילת חשוון הגיע לכאן עם הארץ אחד... ו... והוא לא היה פיקח כמוך... הוא דווקא מאוד ציפה שמישהו יזמין אותו... ותכל'ס... סו"ס גמילות חסדים זה מסימני האומה הקדושה והחיוב הזה לא פוסח גם על חברים וכהנים שאוכלים בטהרה... והצטרך לכאן גם שיקול של חילול ה' להשאיר אותו ככה ברחוב... והחלטתי שאני מזמין אותו... והיות ויש דין לתת לעני את המובחר ביותר... לכן נתתי לו את המיטה היוקרתית מהעץ מלא!!! והמיטה באמת נטמאה... **ומאז היא נשארה ככה טמאה!!!** כי... כי שוב... בשביל להטביל אותה צריך לקרא לסבל... כי מדובר במיטה ששוקלת מאה קילו לפחות... ורק לסחוב אותה עד המקווה צריך שרירים... ובמקווה עצמו צריך איכשהו לשלשל אותה לבור עם חבלים ואל תשאל... (ובשביל זה בעוד חודשיים וחצי מגיע חג הפסח ואז עושים את האורות הדו שנתי של הטומאה... אז מרכזים את כל הדברים שהספיקו להיטמא במשך השנה ומשנעים אותם בצורה מרוכזת למקווה ומטבילים אותם וגם מגיים עליהם במועד הצורך) ולכן המיטה נשארה בבית טמאה!! אבל חלילה... אי אפשר להשאיר מיטה טמאה בבית... זה לא בא בחשבון!!! כי מיטה טמאה ככה גלויה בבית זו פצצה מתקתקת!! זה מקדם הדבקה הכי מהיר שיכול להיות!!! (זוכר שפעם היה קורונה וכל חולה מאומת היה מקדם מעגלים שלמים של הדבקה... ככה זה מיטה טמאה בבית של חבר... כל ילד שמתיישב עליה הוא והבגדים שלו נהיים ראשון לטומאה... ואחרי רגע הוא נוגע בסלט ירקות והסלט נהיה שני!!! ואז הסלט נוגע במשקין והם חוזרים להיות ראשון לטומאה... ואויש טהרה...)

לכן מה עשינו?? פרקנו את המיטה לשנים!!! פרקנו אותה בצורה מבוקרת לפי הכללים!! ואז ברגע שהמיטה מפורקת... כעת הטומאה עושה **הפסקת אש!!** המיטה במצב שכזה כבר לא מטמאת... וממילא אפשר לצאת מהמקלטים... כעת ניתן לנגוע במיטה ושום דבר לא קורה... **אבל!!!** היות ולמעשה עדיין לא הטבלנו אותה... לכן, ברגע שאנחנו שוב מחברים את החלקים... אז שוב חוזרת דודה טומאה לביקור... לכן, אבא סיכם עם אותו יהודי... תקשיב... אם לא נעים לך לבא אלינו כי אתה לא רוצה לטמאות לנו את המיטה... אין בעיה... אז הנה!! בשביל זה יש לנו כבר בלאו הכי מיטה טמאה... בא אלינו... אני אסביר לך איך מרכיבים אותה מחדש... ברגע שתגמור להרכיב אותה היא תחזור להיות טמאה... תישן עליה לבריאות... ולמחרת בבוקר תחזור ותפרק אותה... מה שנקרא 'תקפל את השמיכה ותחזיר את המצעים...' אוהו... יופי... כאן עמוס העם הארץ נכנע... לפשרה הזו הוא הסכים!!

אבא שמח שמחה גדולה... הוא שלח אותי ואת יענקי לעדכן את אמא שבעוד כמה דקות יגיע לכאן יהודי יקר שהוא ע"ה ושנתארגן בהתאם... אבא אמר לנו להרגיע... שהפעם לשם שינוי זה לא רגיש כמו תמיד... כי הפעם יש פה ב"ה שקיפות מלאה!! לעמוס שלנו יש מודעות עצמית והוא יודע שהוא ע"ה והוא גם מקבל בהבנה את הרגישות... ולכן מהר תפנו את החדר ילדים מכל הפריטים שיש שם... תנעלו את כל הארונות (כדי שלא נצטרך להטביל את כל מה שיגע בו של הע"ה מגעתו) כמובן שאמא תחביא את כל החלה והתרומה שמסתובבת בבית... שתחביא את זה בארון הכי גבוה במטבח (איפה שמצניעים את החמץ לאחר הבדיקה בליל י"ד) תוציאו את הצלחות והכוסות מכלי האבן והסכו"ם מכלי העצם היוקרתיים שקבלנו במתנה לחתונה ושמורים למצבים שכאלו... תגישו לו את הכסא המיוחד שעשוי מהגיגית שנפחתה שאינה מקבלת טומאה... והשלחן?? כפפרה על השלחן.. את השלחן מקסימום נטביל... הוא לא עד כדי כך כבד...

אבא הגיע עם עמוס... נכנס איתו לבית... הגיש לו את ארוחת ערב תוך כדי שמירת מרחק!!! אבל אמא?? מהרגע שאמא ראתה את עמוס... מהרגע הראשון משהו היה חשוד לה... משהו פה לא הריח לה... במשך כל הערב אמא עקבה בדריכות אחרי עמוס... משהו פה לא ברור לה... וההמשך כמובן בשבוע הבא!!!!

אדוני ראש הממשלה!!!!

אם שמת לב בתפילת שחרית של שבת אנחנו שרים 'קל אדון', ושם אנחנו מאוד משבחים את השמש והירח.. טובים מאורות שברא אלוקינו... כח וגבורה נתן בהם להיות **מושלים** בקרב תבל!!!! ואני עומד וטוען את הטענה שמוזכרת בפרשה: **מי שמך** לאיש שר ומושל עלינו?? מה עשו השמש והירח שהם נהיו המושלים בקרב תבל??? נכון... הם בהחלט משמשים לנו בתור אמצעי תאורה וזה מאוד חשוב... אבל ממתי החשמלאי נהפך להיות המושל הראשי של העיר??? לא חסרים דברים חשובים שה' ברא בעולמו... יש שמים ויש ארץ יש יבשה ויש רקיע... יש ים ויש בהמות.. וביום הרביעי ה' ברא תאורה!!! התאורה זה רק אחד מה'תיקים' שיש בממשלת הבריאה... גם אם נגיד שזה תיק בכיר... אבל עדיין במה זכו השמש והירח שהם נהיו ראש הממשלה יותר משאר עשרה מאמרות שבהם נברא העולם??

השאלה היא אמנם שאלה!! אבל התשובה היא פשוטה מאוד:

השמש והירח... עוד לפני שה' נתן להם את התפקיד לשמש כאמצעי תאורה לעולם... עוד לפני זה ה' נתן להם **תפקיד הרבה הרבה יותר בכיר וחשוב:** ויאמר אלוקים יהי מאורות ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאותות ולמועדים לימים ושנים... השמש והירח קובעים לנו מה השעה!!! ה' נתן להם לקבוע את הלוח זמנים ואת הסדר יום שלנו... אז זהו!!! ש-**מי שקובע את הסדר יום הוא הבוס!!!!** שמעת??

השמש קובעת לנו ש-בוקר טוב... מתחיל יום... השמש קובעת לנו שזהו... נגמר היום... אם היום יום רביעי... מי קבע את זה?? השמש!! ואם היום התאריך הוא כ' בטבת... מי קבע את התאריך הזה?? הירח!!! אז זהו שמי שעומד עם השעון וקובע מה השעה ומה התאריך הוא הראש ישיבה!! כן... יכול להיות בישיבה ר"מ מאוד אהוב שהוא מקרין על כל הבחורים... אבל הוא עדיין לא נקרא הבוס... תשאל אותו למה... מה הוא יענה??? אני לא קובע את הסדר יום!!! גם אם אני כמו שמש שמקרין ומאיר על כל הבחורים... לא זה מה שעושה את השמש לביג בוס!!! מה שעשה אותה בוס זה שהלוח זמנים בידיים שלה!! השמש קובעת שאנחנו בשנת התשפ"ו... והירח קבע שאנחנו בתקופת טבת...

כלפי מה הדברים אמורים???

בשבוע האחרון זכיתי להיות ראש הממשלה!!!! מה קרה?? נמאס לי למרוח את הזמן... נמאס לי להיות נגרר ולמרוח את הלילה ואז לרצות מאוד לקום מוקדם ובסוף אני מצפצף על עצמי וקם מאוחר... די החלטתי לתפוס את המושכות... מהיום אני קובע את הסדר יום!!! אני מחליט את לוח הזמנים!! החלטתי על שעה מסוימת שבה אני הולך לישון ויהי מה... החלטתי על שעה מסוימת שבה אני קם ויהי מה... לא משנה כמה אני עייף... אני קם וזהו!!!! ואכן התיישבתי על כס ראש הממשלה!! **כן... מי שקובע את הסדר יום הוא המושל!!!!**

להגיד לך ש-קל להיות ראש ממשלה?? לא בטוח... אבל תאמין לי... נצמדתי לכסא... תענוג להיות הביג בוס!! ושלא תבין... היו כל מיני הצעות אי אימון... בבוקר פתאום הייתה ממש עייף... ממש התחשק לי להמשיך לקום... העייפות רצתה להצביע אי אימון בראש הממשלה... והראש ממשלה הסביר לה... אני מבין אותך עייפות... אני יודע שקשה לך... אבל אני פה הבוס!! והיות והחלטתי שקמים בשש וחצי בבוקר... אז קמים!!! כי אני החלטתי!!! בלילה... כשהגיע הזמן לישון... פתאום היה משהו מאוד מאוד מסקרן... (היה מכבי אש ברחוב ואני חייב 'לפקח' על עסקי רבים) והתחיל דיון... כן לא... לא כן... ואז ראש הממשלה הודיע חד משמעית... לא מעניין אותי האם הטענה מוצדקת או לא... הבוס החליט וזהו!!!!

ואז קבלתי שיעור חשוב בסוגיה של המשמעת... מי שקצת מתעסק בחינוך יודע שאחד הכללים הקריטיים במשמעת זה: שאם אני פה המורה, ואני הסמכות לקבוע את הסדר יום, אז כולם חייבים לעשות מה שאני אומר, **כי אמרתי!!!!** אוי ואבוי למחנך שמתחיל לנמק לתלמידים למה הם צריכים להגיע בזמן ולמה לא מוציאים כעת קלמרים... אם הוא נכנס איתם לנימוקים והסברים... נסתם הגולל על המשמעת... כי משמעת פירושו: אתה עושה כי אני אמרתי!!!! אחרי שברור לך שאני המחליט ואתה עושה כי אני אמרתי!!!! כעת אני אולי מוכן לנדב הסברים... אבל זה רק אחרי שברור לך שעושים את זה כי אמרתי!!! (אגב: רואים את זה בצורה מאוד חריפה בפרשה הקודמת שיעקב אבינו מחליט לקבור את רחל בדרך, וארבעים שנה לאחמ"כ הוא אומר ליוסף, ידעתי שיש בלבך עלי... ועכשיו!!! עכשיו אני אסביר לך למה... והשאלה צועקת: אם יעקב יודע שיש בלבו של יוסף עליו... אז למה הוא נותן לו להתבשל עם זה כ"כ הרבה שנים?? למה הוא לא מסביר לו במקום?? התשובה היא: אני פה האבא!! ואני קובע!!! ואת רחל קוברים בדרך, כי אבא אמר!!! האם פעם יהיו הסברים?? אולי כן ואם אם לא.. זה לא ישנה את העובדה שכך מקבל ההחלטות קבע! ככה מגדלים ילדים בבית יעקב אבינו)

ואם ככה על אותו משקל: היות ואני ראש הממשלה על עצמי!! ואני החלטתי שמחר אני קם... אז האלף בי"ת של המשילות שלי מתבטא בזה שאני קם כי כך החליט הבוס!!! אני לא קם כי אני מאוד רוצה... אני לא קם כי מאוד חשוב לי... את כל המילים היפות האלו תשאיר ללילה הקודם... שם ישבתי ביני לבין עצמי והיה לי מאוד חשוב לקום ומאוד רציתי... אבל בסופה של ישיבת קבינט... בסוף החלטתי ? ! ? ! ? אחרי שהחלטתי... מכאן ואילך אני קם לא כי אני רוצה... לא כי חשוב... אלא כי כך הוחלט!!!! כך הבוס החליט!!!!

וזה מאוד חשוב... אתה יודע למה?? מסיבה פשוטה: כי אתמול החלטתי שאני מאוד רוצה לקום בבוקר... אבל אל תשאל... כשהגיע הבוקר פתאום התברר שאני מאוד רוצה להמשיך לישון... נו... אתי רצון ומבטל רצון... אתמול רציתי לקום והיום אני רוצה לישון... לזה קוראים העדר משילות!!! זה נקרא אויס ראש ממשלה... לכן לא!! לא ככה מטילים משמעת!!

מהיום תכניס לראש... אם הערב ישבתי ביני לבין עצמי והחלטתי ש-די... אי אפשר ככה... אני מאוד מאוד רוצה לקום מחר... כן?? אתה באמת רוצה?? אם אתה רוצה... אז כעת תקבל החלטה!!! אני מחליט שמחר אני קם!! ומרגע זה ואילך השאלה למה היא לא שאלה... מה פירוש למה... כי כך הוחלט!!! אני לא קם כי חשוב... לא כי אני רוצה... אני קם כי אני פה המושל!!! וכך החלטתי!!! אה... העייפות לא רוצה...? העצלות מתנגדת?? הם יכולים עד מחר לצעוק ולהגיד מה הם **רוצים**... תבין: אם הייתי קם כי אני רוצה... היה פה מקום לדיון אולי אני רוצה משהו אחר... אבל סיכמנו שאני קם לא כי אני רוצה אלא כי כך החלטתי!!!! אז תגלגל בעצה הזו... היא חשובה... ולא רק בעניין לקום... זה נכון גם ובעיקר לעוד הרבה תחומים שהחלטתי שאני שולט בעצמי!!!! ואני עושה את זה כי כך הוחלט! אם כך אצליח לתפוס את המושכות ולהחליט את הסדר יום... או אז יהיה אני אוכל לרקוד סביב עצמי ולשיר: טובים מאורות...

איך אומרים אצלנו? "תחפש את החברים שלך..."

אני רוצה לשתף אותך בנימה אישית... אני גר לי אי שם בצפון הרחוק... מנותק מהעולם... לא בעניינים... לא יודע מה 'הולך היום...' אבל יוצא לי לדבר עם כל מיני אנשים מ'העיר הגדולה...' והם נותנים לי פחות או יותר רקע מה קורה... מה המצב... יום אחד אני פוגש חבר... והוא אומר לי: תקשיב: המצב לא פשוט... לאחרונה יש תופעה שחרדים הולכים ללמוד אקדמיה ומכללות וכו'... וזה ככבולם.. הכוללים פשוט מתרוקנים... מה??? ככה?? כן... **"אתה לא יודע מה קורה היום..."** ככה זה... אחרי יומיים אני פוגש מישהו אחר: תקשיב... זה לא יאומן!!! יש כיום אלפי אברכים שלומדים חמש שעות רצופות שטייגן בתענית דיבור... והכוללי ערב זה בכלל... תענוג לבא ולראות בתי מדרשות מפוצצים עד 11.00 בלילה... מה?? ככה? מה... לא כולם הולכים לאקדמיה ו... וזה?? לא!! איזה אקדמיה... בראש... **אתה לא יודע מה קורה היום...**

חבר אחד פוגש אותי... אתה יודע... לאחרונה כולם טסים לחו"ל למלונות... לבילויים... **אתה לא יודע מה קורה היום...** אחרי רגע... פוגש אותי מישהו אחר ואומר לי: תקשיב... לאחרונה המצב כלכלי קשה... כולם טסים לעשות שנור בשביל לחיות... אתה לא רואה שהשטיבלאך ריק...? לך ללונדון... תפגוש את כולם... **אתה לא יודע מה קורה היום!!!**

כל אחד מספר משהו אחר לגמרי... ותכל'ס... אני יוצא מבולבל לגמרי... תבין: אני צפוני... כל אחד יכול למכור לי מה שהוא רוצה ואני אפילו לא יכול להתווכח... אחד אומר לי: כולם מרחיבים... מוסיפים יחידות... והשני אומר לי: אל תשאל.. כולם גרים ביחידות... **אתה לא יודע מה קורה...** ובחורים בכלל... אני פוגש בחור ישיבה והוא מספר לי: תשמע... המצב קשה... כולם רואים סרטים.. אוה... מה אתה אומר?? מה... זה המצב?? בטח!!! מה... **אתה לא יודע מה קורה...** אחרי יומיים אני פוגש בחור והוא מספר לי בעיניים נוצצות: שיש משהו חדש בעולם הישיבות... סדר שש שעות (אחרי סעודת ליל שבת הבשרית ובסוף הסדר נותנים עוגות גבינה) וככככולם שם! הבית מדרש מפוצץ. וזה רץ בכל הישיבות. שש שעות שטייגן רצוף!! מה... לא שמעת על זה?? **אתה לא יודע מה קורה...** זה נפלא...

אחרי שעתיים אני פוגש עוד בחור... עברתי טסט... כן... היום כל הבחורי ישיבות עושים רישיון... אין אחד שלא... עוד באותו ערב אני מדבר עם בחור שעשה סיום על סדר נזיקין... התרגשתי... אתה ספר תורה מהלך!! הוא עונה לי: אתה "יורד" עלי?? אני מתבייש... יש היום יותר מאלפיים בחורים שיכולים להיבחן על אלף דפי גמ' בע"פ בעל פה... אמרתי לו: מה?? והוא עונה לי: **אתה לא יודע מה קורה היום...** בא איתי לביהמ"ד ותראה ש"ס יידן אחד אחרי השני... בקיצור: יצאתי מבולבל לגמרי... רגע אחד כולם רואים סרטים... פתאום כולם נבחנים על אלף דפי גמ'... יום אחד כולם עושים רישיונות ולמחרת כולם לומדים סדר שש שעות ברציפות. ומה הכי מעניין?? שהצד השווה בכולם... שכולם יודעים להגיד לי שככה זה כולם!!!! **"אתה לא יודע מה קורה היום"!!!**

כן, בקצב הזה אני כבר באמת לא יודע מה קורה היום... תכל'ס: מי פה המגזים ומי פה המדמיין?? מי דובר אמת ומי סתם חלם בלילה??

(עכשיו: סתם ככה במאמר המוסגר, הערה קטנה בנימה אישית: למען האמת אין שום בעיה שאני יוצא מבולבל!!! כי מעולם לא הוכתרתי להיות הדובר של היהדות החרדית... שיש איזשהו עניין שאני אדע מה קורה בציבור החרדי... אני בסה"כ יהודי שיש לו קצת כאבי בטן ולכן אני כותב עלון... וממילא אני לא אמור להסתובב כמו שופט ושוטר ולבדוק מה הם הפרצות שעליהם צריך לעורר... וממילא זה שיצאתי מבולבל ואני לא לגמרי יודע מה הבעיות של הדור זה לא מטריד אף אחד... כל הסיבה שאני מציג את הדברים בצורה שכזו... זה בגלל מסר מסוים שיוצא לי מכל הסתירות האלו...)

בקיצור: אחרי שהצטברו אצלי יותר מידי הרבה סתירות קוטביות אודות המרקם והצביון של הציבור החרדי. יום אחד נפל לי האסימון!! פתאום הבנתי "פשט" בכל הסוגיה... התחדש לי מהלך שעפ"ז "הכל מיושב כמין חומר..." **מה מתברר???** שהציבור החרדי ברוך ה' מאוד גדל והתרחב!!! כן ירבו בלע"ר... וכתוצאה מזה יש מספיק **כדי חלוקה לכל הנישות גם יחד!!!!** כלומר: האמת היא שיש הכל... יש אייפוניסטים... ויש יראים ונקיי הדעת... יש בחורים שעושים רישיון ויש כאלו שמונחים ושקועים בלימוד... יש בחורים שיודעים נשים נזיקים... ויש בחורים שקופצים כמו חתולים מפח זבל לפח זבל... **הכל יש! והכל נכון!!!** היות ובעיר החרדית הגדולה יש בלע"ר ציבור כ"כ גדול אז יש כדי חלוקה!!! מה הכוונה כדי חלוקה?? העניין הוא: שיכול להיות לך בית כנסת שלם של אייפוניסטים ששם ככבולם ברשת... ויש בית כנסת שככבולם יראים ושלימים ורק לבודדים יש מייל בבית... יש קבוצה של וואצפ שכולם עסוקים בכרטיסי טיסה זולים בדרך לצאת לבלות לחו"ל... ויש במקביל ציבור ענק של לומדים שנבחנים בדרשו מידי חודש על שלל מסלולי לימוד... יש קבוצות וואצפ שלימות של בעלי דולטוריה ומחרחרי ריב... וכנגד זה ישנה קבוצות נכבדת של בעלי חסד אציליים שמפקירים את ביתם והונם לגמילות חסדים... ואפילו בקהילה אחד ובביהכנ"ס אחד יכול להיות לך קבוצה שלימה של אנשים מרובעים שאוי ואבוי לך אם תיפול ביניהם... אתה לא תצא חי... ובאותו ביהמ"ד עצמו יש קבוצה לא מבוטלת של אנשים עם ראש בריא ונורמלי ואפשר לדבר איתם... **בקיצור: יש מספיק כדי חלוקה לכולם!!!**

ממילא... האייפוניסט- מצידו לככבולם יש אייפון... והאברך מתהלך לו בכולל של 400 אברכים ובטוח שכככולם אברכים... וזה שבחר ללכת לאקדמיה הוא פוגש שם מספיק חרדים שהוא בטוח שכולם שם... ומה האמת?? שמתברר למרבה האבסורד שלפעמים הניתוק והחוסר אומדן הכי גדול נמצא דווקא בעיר הגדולה!!! כי דווקא בעיר הגדולה שנראה לך שאתה פוגש את ככבולם... דווקא בגלל שככולם שם... אז יש שם מספיק "בשר" כדי לפרנס את כל הנישות ביחד... ממילא כל אחד נתקע במשבצת שלו ובטוח שכאן נגמר העולם!! ואילו דווקא הצפוני והדרומי ובן הכפר שנמצא בקהילה הקטנה... יתכן שדווקא שם ניתן לקבל תמונה מדגמית הרבה יותר אובייקטיבית ומקיפה!!! כי דווקא כשאין כדי חלוקה... ואין מספיק אייפוניסטים כדי לפתוח ביהכנ"ס של צחוקים... ואין מספיק אברכים כדי לפתוח בית כנסת לבני אברכים... ואין מספיק ליטאים וחסידים (בשביל להתבדר כל אחד בשכונה אחרת ומשם לירות אש וגפרית...) דווקא שם ניתן לפגוש מקרוב את כל גווני הקשת ואת כל הנישות והפינות בבית מדרש אחד... ושם!!! שם אתה מגלה שלמיייעשה יש הכל... לא ככולם אברכים... ולא ככולם אייפוניסטים... לא כולם צדיקים... אבל בוודאי שגם לא כולם רשעים... יש הההההכל!!! זו בוודאי האמת!!!

כלפי מה הדברים אמורים?? למה 'קצת' חשוב לקבל את המידע הזה??

בא ניקח את הדוגמא הכי מוכרת: בהקשר לאינטרנט יש את הטיעון המוכר והנשלף שאנשים משתמשים בו: תוך חמש שנים לכולם יהיה אייפון! אה... מה אתה אומר על המשפט הזה?? נכון או לא נכון? **אז ככה:** יש כאלו שיהנהנו בראש ויגידו כן... מה שנכון נכון... ויש כאלו שיגידו לך: שטויות... מה פתאום... נו... ותכל'ס: **מי פה המנותק!! ומי פה הריאלי???** מה התשובה?? **למעשה שניהם צודקים!!!** רק מה??

אנחנו בסה"כ מדברים על **שני בתי מדרשות שונים!!!!** זה שאומר שעוד חמש שנים לכולם יהיה אינטרנט... **הוא צודק!!** כי הוא שייך לקבוצה מסוימת של אנשים ש... שהם כבר עכשיו עומדים על הגדר!! והקבוצה הזו קיימת... ומדובר בכמות מספיק גדולה של אנשים שמי ששטוע שם עמוק.. הוא מצידו רואה שתוך חמש שנים **לככככולם** יהיה אייפון... וזה נכון ביחס לכככולם **המאוד מסוים** הזה שהוא מכיר!!! **אבל ההההלו... אני רוצה לגלות לך סוד:** לפני חודשיים הגה"צ ר' צבי מאיר צילברברג שליט"א ערך אסיפת הצלה נגד פגעי הטכנולוגיה והיו שם **עשרת אלפים איש!!!!** שלרובם המכריע אין אפילו מחשב בבית!! ואם היית שם ורואה את סוג האנשים, אתה עצמך היית מודה שהאנשים מהסוג הזה... גם בעוד 80 שנה.. גם כשיעלו לך עשבים בלחייך הם לא יכניסו את המכשיר הזה בבית ויהי מה... ומדובר ב-10.000 בתי אב!!! אז בבקשה: אל תגיד שבעוד חמש שנים לכולם יהיה אייפון... כי הככככולם הזה שעליו אתה מדבר זה בסה"כ הכככולם המאוד מסוים שאתה מכיר!!! לכן תהיה כנה ובמקום להגיד: שתוך חמש שנים לכולם יהיה אייפון... תתקן את המשפט ותגיד: שאני בחרתי להשתייך לשכבה מסויימת של סוג אנשים שתוך חמש שנים **כבר לא יהיה להם שום מצפון** בזה שיש להם אייפון... זו ההגדרה הנכונה וזה מאוד מאוד משנה!!!

הנה לך הטעיה קריטית שנובעת מההתרחבות של הציבור שלנו!!!!

מסתובב בן אדם ומשוכנע שכככולם מתפללים שחרית בשעה 12.00 בצהריים... ההלו... זה שאלו הם השעות שאתה מסתובב בשטיבלאך ואתה רואה שכככולם קמים בשעה הזו... קח בחשבון שאם בטעות 'תיפול' מהמיטה בשעה שבע בבוקר... אתה תגלה שיש עוד סוג של כככולם... ולכן אל תתרץ ותגיד שכככולם קמים מאוחר... תהיה כנה ותודה שבחרתי להשתייך לקיבוץ נידחי ישראל של ככככל העצלנים ביחד...

שמעתי פעם שכ"ק האדמו"ר מבעלזא שליט"א הציג שאלה רטורית: מה עושים **כשהשוליים מתרחבים??** איך מתמודדים עם הבעיה הזו?? מה הכוונה?? מה פירוש "שהשוליים מתרחבים"?? **העניין הוא ככה:** יש לי חידה בשבילך: בכניסת יוה"כ... ברגעים המרטיטים של תפילת כל נדרי!!! תן ניחוש כמה אנשים מסוגלים בשעה שכזו לעמוד מחוץ לביהמ"ד ולפטפט??? תן מספר... אז אני הייתי צורק: **אחד למאה!!!** סו"ס מקובלני שמתוך כפר של מאה איש יש תמיד שוטה אחד של הכפר... בסדר? מקובל עליך?? אז תחשוב שלפני 40 שנה... בביהמ"ד בעלזא... בתפילת כל נדרי היו בסה"כ 500 איש!!!! נו... אז כמה אנשים עמדו בחוץ ופטפטו?? 5 אנשים. נו... חמשה גולמים שעומדים בחוץ ומדברים... הם בעצמם מתביישים ומבינים עד כמה שהם "לא מן הישוב..." והנה... חלפו עשרים שנה ושוב הגיע כל נדרי בביהמ"ד בעלזא... אבל בלע"ר... כעת זה כבר לא 500 איש... אלא 5000 איש!!! נו... לפי האחוזים כמה אנשים אמורים כעת לעמוד בחוץ ולפטפט?? לפי החשבון זה כבר יוצא 50 איש!! אוהו... חמישים איש זה כבר מספר!!! זה כבר לא עוד איזה "וארבעה אנשים היו מצורעים פתח השער..", 50 איש זה כבר 'שולם זוכר' עם פיצוחים... הלאה... תחשוב שחלפו **עוד** עשרים שנה וכעת בכל נדרי בבעלזא יש בלע"ר כבר 10.000 איש... נו... כמה אנשים כעת אמורים לעמוד בחוץ ולפטפט?? לפי החשבון זה יוצא **מאה איש!!!!** הופה!!! מאה איש מפטפטים בכל נדרי זה כבר טיול שנתי לכל דבר!!! מאה איש זה כבר עווולם!! אה... אבל אל תשכח שזה עדיין רק אחד מתוך מאה?? נכון... אבל סו"ס מדובר במאה איש שעומדים ומפטפטים... זה... זה לא דבר שאפשר לטייח אותו... זה בריחה!!! (אגב: כמובן שחלילה... לא שזה באמת קורה שם... הכל רק מבוא תיאורטי... מחישוב סטטיסטי של אחוזי שוליים) נו.. ומה התוצאה הישירה? שתאר לעצמך שבמוצאי יו"כ אני אגש למישהו ואשאל אותו: נו... איך היה ההתעלות בתפילה ביו"כ? מה הוא יענה לי? תשמע... צחוקים... ככככולם מפטפטים באמצע כל נדרי... מה?? אתה בטוח?? כן!!! ככה זה... **"אתה לא יודע מה קורה..."** ככה זה היום... צחוקים בכל נדרי... והוא "צודק"!! כי ברגע שיש לך מאה איש שמפטפטים בכל נדרי זה מספיק 'מכובד' כדי שבן אדם שמעורבב שם מרגיש שככככולם מפטפטים... עכשיו: שלא תבין! במקביל... אם אני אתפוס מישהו אחר ואשאל אותו איך הייתה התפילה ביו"כ?? הוא יענה לי: אוה... מבהיל על הרעיון... כל הגולה כמדורת אאאאש... העוויילם עמדו על הרגלים כל היום... לא עוצמים עיין... באש של התלהבות וחיות... וככה זה כככככולם... מה... כולם?? כן... הוא צודק!! מספיק שהוא מוקף ב-400 עובדי ה' כמוהו... זה בהחלט ככבולם. **הנה לך מחיר של כמות לטוב ולמוטב!!!** ברגע שיש לך רק 500 איש... אז גם השוליים צרים!! יש לך רק חמשה בטלנים!! חמשה בטלנים זה 'צנוע...' זה אולי נחשב **לבעיה** אבל עדיין זה לא **תופעה!!!** אבל ברגע שמדובר בציבור של 10.000 איש... אז גם הבעיות נהפכות להיות **תופעות!!!** כשיש לך שוליים של מאה איש זה כבר שוליים רחבים!!! יש לך כבר שטיבל שלם כזה!! זה כבר בגדר "דבר שדרכו לימנות" ו"אפילו באלף לא בטיל"!!!

וממילא!!! אוי לכך ובהתאם לצאת... על פי זה ניתן לענות תשובה אחת מוחצת אחת ולתמיד לרשימה ארוכה מאוד של תלונות מוכרות... לדוגמא: מתקשר אלי בחור מזועזע: מה עושים... יש לנו בישיבה בחורים עם אייפונים... ה' ישמור... מה זה צריך להיות?? למה המשגיח לא זורק אותם? למה הצוות לא עושה כלום? (הטענות האלו מוכרות לך מאיזשהו מקום?) אז ההההלו תרגע... **מה קרה?? מה הבהלה??** הכל בסדר!!! אין פה שום הפתעה יוצאת דופן!! מהיום אני מעדכן אותך ותדע להבא: יש בכל מקום ובכל מוסד, **גם** בני עליה מופלגים ואציליים **וגם** אייפוניסטים ואנשים ירודים וזה נורמלי... זה מרקם ופסיפס טבעי של ציבור נרחב... כל מה שנותר לך זה כמו שאומרים אצלנו בסלנג: **"תחפש את החברים שלך"!!!** הגיע הזמן שתפנים שבכל מערכת ובכל קהילה וממסד יש רמות שונות ושכבות שונות... ולכן גם בישיבה הכי טובה יש בחורים חלשים עם אייפון... ולא קרה כלום!!! ושלא תגיד שלא הודיעו לך את זה מראש.. **רק מה??** במקום להתלונן ולקטר כל היום ולצרוך את הכדור למשגיח ולצוות למה הם לא עושים כלום?? עזוב!! תפסיק לברוח ולהכתיב לאחרים מה הם אמורים לעשות... תתמקד במה שאתה צריך לעשות...

ומה אתה צריך לעשות?? אתה- "תחפש את החברים שלך"!!!

היות וכפי שסיכמנו יש בישיבה גם בחורים בני עליה וגם אייפוניסטים... אז אתה מספיק ילד גדול להבין מי הם החברים שמתאימים לרמה הרוחנית שלך ומי לא... ואם אתה כזה חסר חוט שדרה שאתה לא יודע לבחור לבד מי החברים שלך... אז מה אתה רוצה מהמשגיח...?? אתה פה התינוק!!! מה אתה מתנפל על הגננת??

הגיע הזמן שנפסיק לשחק ראש קטן... ונפנים ונקלוט: **השוליים קיימים!!** לא יתכן שהציבור שלנו יגדל ויגדל ו"כולם מתאימות ושכולה אין בהם..." ככל שהציבור גדל ככה השוליים מתרחבים!!! וככל שיש צרי וצפורן משקל שבעים מנה... ככה יש גם חלבנה שריח רע, שגם היא משקל שבעים מנה. רק מה אתה רוצה?? אתה משום מה רוצה להחביא אותם... שלא יראו את השוליים האלו...?? אדרבה!! **אני דווקא בעד שכן תראה אותם!!**

אצלנו בעיר הקטנה אין אפשרות לטאטא את השוליים... אפילו תרצה... ממילא אתה פוגש את כל המבחר... אתה רואה קצת עובדי ה'... וקצת בטלנים... קצת יהודים מרוממים וקצת אייפוניסטים... הכל עומד מול העיניים כמו בר של קוגלים ועוגות שיש בחתונות!! וכל אחד עומד מול הבר ואיכשהו בוחר את העוגה שהכי מתאימה לו... אותו דבר כאן: מותר לך לעמוד מול מכלול של שכבות בחברה... ולהיות הילד הגדול שיודע ליטול צרור וזורקו אגוז ואוכלו... מותר לך לבחור את השכבה שמתאימה לך!!! (אגב: זה לא סתירה שהצוות הרוחני של הישיבה ישב בתענית סגורים בישיבת צוות וישבור את הראש איך מצליחים לשמור על סטריליות רוחנית בישיבה... אבל לא עליהם המלאכה לגמור...) שלא תבין לא נכון!! הלוואי!!! הלוואי וכן היה אפשר לעשות טיהור מי שופכין לגמרי!!! ולייצר איזה שטח סטרילי לגמרי לגמרי... ולמנוע כל סיכון ואיכוך הכי קטן מול כאלו שאפשר להיסחף אחריהם... הלוואי!!! אבל היות ולצערנו זה לא רלוונטי!!! היות וכאמור: הציבור גדל והשוליים מתרחבים ויש בכל מקום גדולים וקטנים תמימים ובעלי מומין... אז אין ברירה... במקום לטאטאות את זה מתחת השטיח... הגיע הזמן שתעמוד אחת ולתמיד מול המציאות ותפנים שבכל מקום... איפה שזה יהיה יש את אחד עשר סממני הקטורת... ואתה תעמוד כמו ענק ותבחר לאיזה שכבה אתה שייך!! **כעת שים לב:** אני לא מהסוג הזה שאומר שתוך חמש שנים לכולנו יהיה אינטרנט... אבל אני כן מסכים לגמרי **שאתה** תוך חמש שנים וגם הרבה לפני זה... יום אחד אתה תפקח עיניים ותגלה שיש כל מיני אנשים שהם ברמה רוחנית 'קצת' שונה ממך ולא תמלט מלקבל החלטה "מי אני ומה שמי..." וכיון שבלאו הכי זה הולך לקרות ומסתמא זה כבר קורה ואתה כבר פוגש את זה... אז אני דווקא בעד שתפסיק לטייח את זה!!! תכניס לעצמך לראש: יש בציבור שלנו הכל!! ולך לא נותר אלא למפש את החברים שלך.

די לנימה הזו שיכלל ישראל הולך לפשוט את הרגל..."!!!

די לנימה הזו שככבולם לא בסדר... וכולם נכשלים ומה יהיה... ולמה הרבנים לא עושים ולא משנים את המצב?? שטויות!!! כל מי שקצת מכיר את המפה יודע שב"ה לא אלמן ישראל!!! יש בכלל ישראל המון המון יראים ושלימים ויהודים מרוממים... ואם יש מישהו שעלול לפשוט את הרגל זה רק אתה!! שכנראה נפלת במקום הלא נכון... והגיע הזמן שתתחיל למפש את החברים שלך... ואני אומר לך בתור צפוני מצומצם שקצת מכיר את המפה המדגמית של הציבור החרדי... יש!!! יש חברים טובים! יש קהילות קודש ויש יהודים יקרים ושמורים ונקיים... ו... וכמובן שגם להם אין ביטוח... כי גם הם מוקפים בכל מיני שוליים שצריך תמיד להיות עם יד על הדופק לשמור מהם מרחק... ואם מה שכתבתי כאן זה חידוש בשבילך... אז הגיע הזמן סו"ס שגם אני אזכה להגיד את המשפט הבומבסטי... תשמע "אתה לא יודע מה קורה היום.." כן... תבדוק...